யோபுவும் அவனுடைய குமாரத்திகளும்

Hans-Jörg Ronsdorf · ஏப்ரல் 2021 · அக்டோபர் 2026இல் திருத்தப்பட்டது

யோபு புத்தகத்தைப் பற்றிய ஒரு தொடர் சொற்பொழிவின் மூலம் யோபுவின் குமாரத்திகள் என் கவனத்தை ஈர்த்தார்கள். பழங்காலத்தின் வசீகரமான ஒரு புத்தகத்தில் அவர்கள் ஒரு சிறிய விவரம் மட்டுமே. வரலாற்றின் மிகவும் ஈர்க்கக்கூடிய இலக்கியப் படைப்புகளில் அந்தப் புத்தகமும் ஒன்று. அதை வாசிப்பது எளிதல்ல; ஒரு வேதாகமப் புத்தகத்திற்கு அது மிக நீளமானதும்கூட. அதை ஒரே மூச்சில் வாசித்து முடிப்பவர், தலைக்கும் இருதயத்திற்கும் ஆவிக்கும் ஒரு சுனாமியை அனுபவிப்பார். நீதிமானும் குற்றமற்றவனுமான யோபுவும் அவன் குடும்பமும் ஏன் இப்படிப்பட்ட அநியாயமான துன்பத்தையும் விதியையும் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்பதே அதன் கேள்வி. இன்றுவரை அது பெரிய கேள்வி; ஞான இலக்கிய வடிவில் யோபு புத்தகம் இந்தக் கேள்விக்கு ஒரு பயனுள்ள பங்களிப்பைச் செய்கிறது. யோபுவும் ஒரு இறுதிப் பதிலைத் தருவதில்லை. யோபுவும் அவன் நண்பர்களும் வாதிட முயல்வதுபோல, “நீதிமான் ஆசீர்வதிக்கப்படுவான், அநீதிமான் தண்டிக்கப்படுவான்” என்று எளிமையாக நிர்ணயிக்கும் ஒரு பதிலளிப்பு இறையியல் (Vergeltungstheologie) அந்தப் பதில் அல்ல. உலகில் உள்ள துன்பத்திற்கு இந்தக் கொள்கை பதில் அல்ல.

ஆனால் அது என் தலைப்பே அல்ல. ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, இது ஒரு சிறிய விவரத்தைப் பற்றியது, வேதாகமத்தில் பெண்ணின் பங்கு என்ற தலைப்போடு தொடர்புடைய ஒரு “துணை விளைவு”. இதுவரை என் புத்தகத்திலும் அதைத் தொடர்ந்த ஆக்கங்களிலும் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள பெண்களை நான் ஆராயவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டில் தீர்க்கதரிசிகளாகவும், ராஜாக்களாகவும், நியாயாதிபதிகளாகவும், தலைவர்களாகவும் இருந்த பெண்கள் இருக்கிறார்கள் (உதாரணமாக மிரியாம், தெபொராள், உல்தாள் தீர்க்கதரிசினிகளாக, தெபொராள் நியாயாதிபதியாக, எஸ்தர் ராணியாக). அது வழக்கமாக அல்ல, விதிவிலக்குகளாக. ஆனால் இதிலிருந்து, இது தேவன் விரும்பிய பங்கு மாதிரி என்று முடிவுசெய்ய வேண்டுமானால், ஆண்கள் வழிநடத்த வேண்டும், பெண்கள் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதற்கான காரணத்தைப் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து காட்ட வேண்டும். சிருஷ்டிப்பு விவரணம் அதற்கு ஆதாரமாக இருக்க முடியாது. மாறாக, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான படிநிலை ஏற்றத்தாழ்வு வீழ்ச்சியின் விளைவு; அது பல்வேறு வடிவங்களில் எல்லாக் காலங்களின் சமூகங்களையும் வடிவமைக்கும் ஒரு பகுதியாக ஆகிவிட்டது. **படிநிலை வீழ்ச்சிக்கு முன் அல்ல, வீழ்ச்சிக்குப் பின்புதான் தோன்றுகிறது.**

யோபுவும் அவனுடைய பெரிய குடும்பமும் எப்போது வாழ்ந்தார்கள்?

யூதப் பாரம்பரியம் யோபுவை ஆபிரகாமின் (மற்றும் மெல்கிசேதேக்கின்) காலத்தில் வைக்கிறது. இந்த வரலாறு எப்போது நடந்தது என்பதைப் பற்றி நிச்சயமாக இன்னும் பல கோட்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் காலத்தை நினைத்து, ஆபிரகாம், யோபு ஆகிய இருவரின் வாழ்க்கையையும் சவால்களையும் சோதனைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது அர்த்தமுள்ளது.

ஆக, நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன், சட்டப்படியான பலி ஆராதனைக்கு முன், இந்த இரண்டு மனிதர்களும் வாழ்கிறார்கள். ஒருவர் ஒரு தேசத்தின் தகப்பனாகவும், அதற்கும் மேலாக எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் பூமிக்குரிய தகப்பனாகவும் ஆகிறார். ஊத்ஸ் தேசத்தைச் சேர்ந்த யோபு எபிரெயன் அல்ல, இஸ்ரவேலனும் அல்ல. ஆனாலும் அவன் ஜீவனுள்ள தேவனை அறிந்திருந்தான். எப்படி, அல்லது எந்த வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையில் அவன் அவரை அறிந்திருந்தான் என்று நமக்குத் தெரியாது. புத்தகத்தின் கடைசி அதிகாரங்களில் தேவன் யோபுவோடு நேரடியாகப் பேசினார். யோபுவோ, "இப்பொழுதோ என் கண் உம்மைக் காண்கிறது" (யோபு 42:5) என்றுகூடச் சொன்னான். அதுவே அவனுடைய உள்ளான சுகமாக்கல். நிலையான குடியிருப்பும் வனாந்தரமும் கலந்த ஒரு பகுதியில், யோர்தான் தேசத்தில் (ஜோர்டானில்) யோபு வாழ்ந்தான் என்று ஊகிக்கப்படுகிறது.

யோபுவின் வரலாறு நன்கு அறியப்பட்டது. தேவன்மேல் உள்ள விசுவாசம் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதைப் பற்றிச் சாத்தானுக்கு ஒரு கண்ணோட்டம் இருக்கிறது: அது ஒரு வியாபாரம், அல்லது ஒரு அழுக்கான விளையாட்டுக்கூட. வெகுமதி இல்லாமல் தேவனுக்கு விசுவாசம் இல்லை. மத்திய கிழக்கின் மிகப் பெரிய செல்வந்தர்களில் ஒருவனான யோபு, சாத்தான் தவறாக நினைக்கிறான் என்பதற்கு ஒரு சோதனை உதாரணமாக ஆகிறான். தேவனை விசுவாசிக்கும் எல்லாரையும் பொறுத்தவரை அல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் யோபுவைப் பொறுத்தவரை. இந்த நிரூபணத்திற்கான விலை அதிகம். ஆனாலும் அவனுடைய முடிவு யோபுவின் காயங்களைச் சுகமாக்குகிறது. நிஜ வாழ்க்கையில் அரிதாகவே காணப்படும் ஒரு முடிவு அது. துன்பப்படும் பலர் இந்த வாழ்க்கையிலும் துன்பத்திலும் யோபுவைப் போல விடுதலையை அனுபவிப்பதில்லை.

கடைசி அதிகாரத்தில் யோபுவுக்கு எல்லாம் இரட்டிப்பாகத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. சாத்தான் அவனிடமிருந்து பறித்ததை அவன் இரட்டிப்பாகத் திரும்பப் பெறுகிறான். 10 பிள்ளைகளை அவன் இழந்தான்; அவன் துன்பம் முடிந்த பிறகு அவனுக்கு 10 பிள்ளைகள் பிறக்கிறார்கள்:

யோபு 42:13 அவனுக்கு ஏழு குமாரரும் மூன்று குமாரத்திகளும் பிறந்தார்கள்.

14 மூத்தவளுக்கு எமீமாள் (காட்டுப்புறா) என்றும், இரண்டாம் மகளுக்குக் கெத்சீயாள் (இலவங்கப் பூ) என்றும், மூன்றாம் மகளுக்குக் கேரேனாப்புக் (மை வைக்கும் சிறு கொம்பு) என்றும் பேரிட்டான்.

15 தேசமெங்கும் யோபுவின் குமாரத்திகளைப்போல அழகான பெண்கள் காணப்படவில்லை. அவர்கள் தகப்பன் அவர்கள் சகோதரரின் நடுவே அவர்களுக்குச் சுதந்தரம் கொடுத்தான்.

மூன்று குமாரத்திகளையும் இவ்வளவு விசேஷமாக – பழைய ஏற்பாட்டில் கிட்டத்தட்ட ஒப்பற்ற விதத்தில் – முன்னிலைப்படுத்துவது, யோபுவின் விதி தலைகீழாக மாறியதைக் காட்டுகிறது. குமாரத்திகளை இப்படி முன்னிலைப்படுத்துவது எவ்வளவு விசேஷமானதும் அசாதாரணமானதுமோ, யோபுவின் விதியின் திருப்பமும் அவ்வளவு ஒப்பற்றது.

இதில் விசித்திரமானது என்ன?

ஆணாதிக்கம் நிலவிய அந்தக் காலத்தில், பெண்கள் பொருட்களைப் போல, உடைமைகளைப் போலச் சொத்தாக இருந்த காலத்தில், இரண்டு விஷயங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன:

1. **மூன்று குமாரத்திகளின் பெயர்கள் மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகின்றன, குமாரர்களுடையவை அல்ல.**
2. **குமாரத்திகள் தங்கள் சகோதரர்களைப் போலவே சுதந்தரம் பெறுகிறார்கள்.**

பெயர்களை வைப்பதும், சகோதரர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்காமல் அவர்களுக்குச் சுதந்தரத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதும் யோபுவே. இதில், தகப்பனாகிய யோபு தன் குமாரத்திகள்மேல் வைத்திருந்த பெரிய மதிப்பைக் காணலாம் – அதுவும் அவனுடைய காலத்தின், கலாச்சாரத்தின் போக்குக்கு எதிராக. இது ஒரு ஊகம் மட்டுமே; நிரூபணமாக அல்ல, ஒரு அறிகுறியாகவே புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்: யோபுவின் துன்பங்கள் பெண்களைப் பற்றிய அவனுடைய கண்ணோட்டத்தை மாற்றினவா?

ஆபிரகாமைப் போலவும் நம்மைப் போலவும் அவன் தன் காலத்தின் பிள்ளை. அவனும் நாமும் நாம் வாழும் சமூகத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அன்றைய பெண்ணைப் பற்றிய பார்வை (இன்றும் அப்படியே) ஆதியாகமம் 3:16-இல் ஏவாளுக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டனை வார்த்தைக்கு ஏற்றதாக இருந்தது: "உன் ஆசை அவனை (உன் புருஷனை) பற்றியிருக்கும், அவனோ

உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்". கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையிலான இந்த உறவு – தேவன் நினைத்திருந்ததோடு ஒப்பிடும்போது – எல்லா இடங்களிலும் சாத்தியமான முழு அளவில் எதிர்மறையாக இருக்கவில்லை என்று நான் எப்போதும் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். நல்ல விதிவிலக்குகள் இருந்தன; ஆனால் அவை விதியை உறுதிப்படுத்தின. ஆணாதிக்கம் தேவன் தம் குடும்பத்தின்மேல் கொண்டிருக்கும் தகப்பன்தன்மையின் பிரதிபலிப்பு அல்ல; அது எல்லாக் கண்டங்களிலும் பல்வேறு வடிவங்களில் இருக்கும், பழமைவாத சுவிசேஷக உலகம் வரை பரவியிருக்கும், ஒரு உலகப்பிரகாரமான சமூகக் குடும்ப, குல அமைப்பு.

எப்படியிருந்தாலும், யோபு விசேஷமான ஒன்றைக் காண்பது குமாரர்களில் அல்ல, குமாரத்திகளில்.

வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான பாடங்களை நாம் நல்லவற்றின், இனிமையானவற்றின் மூலம் அல்ல, துன்பங்களின் மூலமே கற்றுக்கொள்கிறோம். அவை நம்மை மாற்றுகின்றன. ஆனால் அவை எப்போதும் நம்மைத் தேவனிடம் இழுக்கும் என்ற நிச்சயம் இல்லை. நல்லதையும் கெட்டதையும் அனுபவிப்பது நம்மைத் தேவனிடம் இழுக்கலாம்; ஆனால் நம் எதிர்வினை கோபமும் ஏமாற்றமுமாக இருந்தால், அவரிடமிருந்து நம்மைத் தூரப்படுத்தவும் கூடும். யோபு ஒருவிதத்தில் புடமிடப்பட்டவனாகத் துன்பங்களிலிருந்து வெளியே வருகிறான். அவன் தேவனோடு சமாதானமாக இருக்கிறான்; தன் மனைவியிலிருந்து தொடங்கித் தன் சக மனிதர்களோடும் சமாதானமாக இருக்கிறான்.

பாலினக் கேள்வியைப் பற்றி இன்று பல பழமைவாதக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இருக்கும் கண்ணோட்டம் இதுதான்: பெண்ணின் படிநிலைக் கீழ்ப்படிதல்; ஆராதனையில் பேசுவதற்கும், போதிப்பதற்கும், வழிநடத்துவதற்கும் தடை; வீட்டுக் கோளமே அவளுடைய வேதாகம ரீதியான செயல்பாட்டுக் களம். இந்தக் கண்ணோட்டம் இன்றைய போதகர்களிடமும், மூப்பர்களிடமும், சபைத் தலைவர்களிடமும் எவ்வளவு ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கிறது என்றால், இந்த உலகப்பிரகாரமான கண்ணோட்டத்தைக் கைவிட்டுச் சிருஷ்டிகரும் மீட்பருமானவரின் பார்வையை ஏற்றுக்கொள்ள, விசேஷமான ஏதோ ஒன்று நடக்க வேண்டும். இல்லை, அதற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட யோபு வரலாறு தேவை என்று நான் சொல்லவில்லை; மனமாற்றத்திற்கு ஒரு சூத்திரத்தை மட்டும் மாற்றியமைத்தால் போதாது என்றுதான் சொல்கிறேன். அது மிக ஆழமானது; மறுபடி சிந்திக்கவும், அதற்காக நிற்கவும், அதற்கேற்ப நடக்கவும் தைரியம் தேவை.

இது, ஆண்கள் பெண்களை அழகாகக் காணக்கூடாது என்பதைப் பற்றியது அல்ல. மூன்று குமாரத்திகளும் கண்ணைக் கவரும் அழகிகளாக இருந்தார்கள்; யோபுவுக்கு அவர்கள் கிட்டத்தட்ட மூன்று தூதர்களைப் போல இருந்தார்கள்.

இந்த அழகை ஆண்கள் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் இந்த அழகை விரும்புகிறார்கள்; அது அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதும்கூட. ஆனால் விருப்பப்படி பயன்படுத்தும் சொத்தாக அல்ல; அதைப் பாதுகாக்கவும், அனுபவிக்கவும், அதற்கு உண்மையாக இருக்கவுமே. யோபு தானே அப்படி வாழ்ந்தான் (யோபு 31:1).

பெயர்கள்

மூன்று குமாரத்திகளின் பெயர்களும் நம் காதுகளுக்கு அசாதாரணமானவை; ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டில் அடிக்கடி இருப்பதுபோல, அர்த்தமுள்ளவை. பெனடிக்ட் பீட்டர்ஸ் (Benedikt Peters) தம் யோபு விளக்கவுரையில் அவற்றை இப்படி விளக்குகிறார்:

"வசனம் 14. '**மூத்தவளுக்கு அவன் பேரிட்டான் ...**': யோபுவின் குமாரத்திகளின் பெயர்களை மட்டுமே நாம் அறிகிறோம். மூத்தவள் பெயர் **எமீமாள்** (Jemima), jəmîmâh, jôm – 'பகல்' – என்பதிலிருந்து; ஆக, ஏறக்குறைய '**பகல் போல் பிரகாசமானவள்**'. இது ஏறக்குறைய ஹெலேனா (Helene) – 'பிரகாசமாக ஒளிர்பவள்' – என்ற கிரேக்கப் பெண் பெயருக்குச் சமம். துன்பத்தின் இரவுக்குப் பின், யோபுவுக்கு இப்போது நலவாழ்வின் பிரகாசமான பகல் உதித்திருக்கிறது. ஒரு அரபு வேர்ச்சொல்லின்படி, இந்தப் பெயர் 'புறா' என்றும் அர்த்தப்படலாம்.

இரண்டாமவள் பெயர் **கெத்சீயாள்** (Kezia), qəṣîʿâh; அது நறுமணமுள்ள இலவங்கப்பட்டை வகையான காசியா (யாத்திராகமம் 30:24; சங்கீதம் 45:8). கேரேனாப்புக் (Keren-Happuk), qæræn happûk, என்பது, பெண்களின் கருப்புக் கண் மையான ஸ்டிபியத்தை (Stibium) வைத்திருந்த கொம்பு."[1]

"அவனுடைய மீட்டெடுக்கப்பட்ட செழிப்பைச் சுட்டும் மூன்று பெயர்கள் (ஆதியாகமம் 4:25; 5:29).

எமீமாள் – "பகல் வெளிச்சம்", அவனுடைய துயரத்தின் "இரவுக்குப்" பின்; ஆனால் மௌரர் (MAURER): "ஒரு புறா".

கெத்சீயாள் – "காசியா", ஒரு நறுமணச் செடி (சங்கீதம் 45:8); அவனுடைய அருவருப்பான சுவாசத்திற்கும் (19:17) பருக்களுக்கும் பதிலாக.

கேரேனாப்புக் – "ஸ்டிபியக் கொம்பு", பெண்கள் தங்கள் கண்ணிமைகளுக்கு நிறம் தீட்டப் பயன்படுத்திய ஒரு வண்ணம்; "புழுதியில் கறைபட்ட" அவனுடைய "கொம்புக்கு" மாறாக (அல்லது "என் பெருமையும் என் கனமும் சேற்றில் கிடக்கின்றன", Neues Leben – ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு) (யோபு 16:15).

இந்தப் பெயர்கள் அவனுடைய குமாரத்திகளின் அழகையும் சுட்டுகின்றன."[2]

ஒரு சுதந்தரம்

"வசனம் 15. 'சகோதரர் ... நடுவே சுதந்தரம்' – கிழக்கில் குமாரத்திகளுக்கு அசாதாரணமான ஒரு தயவு; யூத நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, குமாரர் இல்லாதபோது மட்டுமே அவர்கள் சுதந்தரம் பெற்றார்கள் (எண்ணாகமம் 27:8); இது செழிப்புக்கும் ஒருமனதுக்கும் ஒரு சான்று."[3]

"அவர்கள் தகப்பன் அவர்கள் சகோதரரின் நடுவே அவர்களுக்கு அவர்களுடைய சுதந்தரத்தைக் கொடுத்தான். யோபுவின் இந்தச் செயல் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டளைகளுக்குக் கண்டிப்பாக முரணானது (எண்ணாகமம் 27:8); அதற்கு இணையானது குறிப்பாக எபிரெய நடைமுறைகளில் அல்ல, அரேபியர்களின் சில குடும்பப் பழக்கங்களில்தான் காணப்படுகிறது. திருமணத்திற்குப் பிறகும் குமாரத்திகள் தங்கள் சகோதரர்கள் நடுவே தொடர்ந்து வாழ இது உதவ வேண்டியிருந்தது. **ஆகவே, யோபுவின் முந்தைய பிள்ளைகளிடையே இருந்ததுபோல, இந்தப் பிந்தைய பிள்ளைகளிடையேயும் நிலவிய சகோதர சகோதரி ஒற்றுமையின் அடையாளமாக இது குறிப்பிடப்படுகிறது (ஒப்பிடுக அதிகாரம் 1:4).**"[4]

தம் யோபு விளக்கவுரையில் பெனடிக்ட் பீட்டர்ஸ் பொருத்தமாக எழுதுகிறார்: "தேவன் நம்மைப் பெயர்சொல்லி அழைக்கும்போதோ நமக்கு ஒரு பெயர் கொடுக்கும்போதோ, நாம் அவருக்கு எவ்வளவு முக்கியம் என்பதைக் காட்டுகிறார். யோபுவின் மீட்டெடுப்பு, யுகங்களின் முடிவில் எல்லாவற்றும் மீட்டெடுக்கப்படுவதற்கான ஒரு அச்சாரம் என்பது நிச்சயம். அப்போது பெண்களும் இறுதியாகத் தகுந்த நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவார்கள்; மனித வரலாற்றின் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட, ஆனால் ஆண்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கும் கனம் இறுதியாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்: '**அப்படியே புருஷர்களே, பெண்பாலாகிய பெலவீன பாண்டத்தோடு விவேகத்தோடே வாழுங்கள்; உங்கள் ஜெபங்களுக்குத் தடைவராதபடிக்கு, அவர்களும் உங்களோடேகூட ஜீவனாகிய கிருபையின் உடன் சுதந்தரர் என்பதால் அவர்களுக்குக் கனம் கொடுங்கள்**' (1 பேதுரு 3:7). ஆண்கள் தங்கள் மனைவிகளுக்கு, சுதந்தரருக்குரிய கனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்; ஏனென்றால் '**அவர்கள் தகப்பன்**' அவர்களுக்கு '**அவர்கள் சகோதரர் நடுவே சுதந்தரம்**' கொடுத்தான் (ஒப்பிடுக எண்ணாகமம் 27:7)."[5]

ஆண் ஆதிக்கம் நிலவிய தம் காலத்தில், பெண்களும் இப்போது அதே அளவு சுதந்தரம் பெறுகிறார்கள் என்பதை விசுவாசிகளான ஆண்களுக்குக்கூடச் சுட்-

டிக்காட்டுவது அவசியம் என்று பேதுரு கருதுகிறார். மோசேயின் நியாயப்பிர-மாணத்தில், சகோதரர்கள் இல்லாதபோது மட்டுமே அப்படி இருந்தது.

ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குள் ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் இல்லை (கலாத்தியர் 3:28). ஆகவே பெனடிக்ட் பீட்டர்ஸும், அவருடைய கருத்தின்படி பெண்களுக்கு உரிய நிலைக்கு அவர்களை ஓரளவு மட்டும் உயர்த்தாமல், முழு வழியையும் கடந்து சென்றால் அது ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருக்கும். அவர்கள்மேல் ஒருத-லைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதலைச் சுமத்துவதும், பேசுவதையும் (ஜெபித்தல், பிர-சங்கித்தல், போதித்தல்) வழிநடத்துவதையும் அவர்களுக்குத் தடை செய்வதும், சரியாக வீழ்ந்துபோன உலகத்தின் அடையாளங்கள் – புதிய சிருஷ்டிப்பின் அடையாளங்கள் அல்ல. அந்தப் புதிய சிருஷ்டிப்பு இனிமேல்தான் வரப்போவது அல்ல; புதிய மனுஷனாகிய சபையோடு அது ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது (எபேசியர் 2:15).

யோபுவின் குமாரத்திகளைப் பற்றி இவ்வளவுதான். அவர்கள் ஒரு கலங்கரை விளக்கம் போலக் கூட்டத்திலிருந்து தனித்துத் தெரிகிறார்கள்; பெண்கள் எவ்-வளவு மதிப்புள்ளவர்களாகவும், தங்கள் சகோதரர்களுக்குச் சமமானவர்களாக-வும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பழங்காலத்திலேயே அவர்கள் ஒரு சுட்டிக்-காட்டுதலாக இருந்தார்கள். அன்றே அப்படியென்றால், இன்று இன்னும் அதிகமாக.

குறிப்புகள்

1. Benedikt Peters, Kommentar zum Buch Hiob (ஜெர்மன் மொழியில்), Bielefeld: CLV 2020, பக். 412.
2. Jamieson, R. / Fausset, A. R. / Brown, D., Commentary Critical and Explanatory on the Whole Bible, I, Logos Research Systems, Inc., Oak Harbor, WA 1997, 344.
3. Jamieson, R. / Fausset, A. R. / Brown, D., Commentary Critical and Explanatory on the Whole Bible, I, Logos Research Systems, Inc., Oak Harbor, WA 1997, 344.
4. Lange, J. P. / Schaff, P. / Lewis, T. / Zöckler, O. / Evans, L. J., A Commentary on the Holy Scriptures: Job, Logos Bible Software, Bellingham, WA 2008, 631.
5. Peters, Kommentar zum Buch Hiob, பக். 412.